

kan lære. Det ærede Medlem for Hørsens Landkreds (P. Th. Nielsen) er jo vor Bankekspert her, men han er tillige Ekspert i Maksimalpriser, og jeg tænker derfor, at han tager Ordet og belyser Sagen fra begge de omtvistede Sider. Men jeg synes oprigtig talt, at denne Bestemmelse er for smaalig. Hvis Bankens Aktionærer vil vælge en Fader og en Søn ind i Bankens Direktion, kan jeg ikke indse, der kan være noget i Vejen derfor, og at en Fader skulde herske saaledes over sin Søn, at han kujonerede ham, saa at kun Faderens Mening gjaldt, passede maaske for nogle Generationer tilbage, men passer saa sandelig ikke nu, og hvis Sønnen kan gøre en bedre Mening gældende end Faderen, ser jeg ikke, hvorfor vi skulde undlade paa den Maade at forbedre Bankerne.

Der er et Flertal, som stiller et Forslag om, at man ikke samtidig maa være Medlem af en Banks Direktion eller af et Bankraad og Medlem af et Aktieselskab, som finansieres gennem den vedkommende Bank. Jeg har hørt Begrundelsen heraf af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), hvis finansielle Indsigt jeg i mange Retninger beundrer, og hvem jeg hører paa, om ikke altid med Glæde, saa dog med Interesse, thi han taler om Ting, som han er vant til at beskæftige sig med. Han omtalte det som noget, der stammede fra Amerika. I det sidste Aars Tid eller saa skulde man have gennemført det i Amerika, hvor de før havde levet under korrumperede Banktilstande og under et sandt Rædselsherredømme fra Bankernes Side, idet disse kommanderer alle Aktieselskaberne. Da dette efter min bedste Overbevisning ikke kan siges at være Tilfældet her i Danmark, vil jeg dog helst vente med at tiltræde en Ordning som denne, hvorefter en Bankdirektør eller et Medlem af et Bankraad ikke skulde kunne være Medlem af et Aktieselskab, som har Forretningsforbindelse med vedkommende Bank. Lad mig vente med det, indtil vi er kommet ind i dette Rædselsherredømme, som kunde nødvendiggøre en saadan Foranstaltning. Det er nemlig i mange Tilfælde upraktisk at skabe en saadan Ordning. Det blev i Gaar med megen Klarhed af det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) — som blot ved en besynderlig Fejltagelse eller Omstilling af Forholdene lod det faa Udseende af, at det, vi vilde forhindre, var, at et Medlem af et Aktieselskabs Bestyrelse kom til at sidde som Bankdirektør

eller som Medlem af et Bankraad, det er ikke det, der er Tale om, der er Tale om Bankernes Herredømme over Aktieselskaberne — og med Fremhæven af Forhold, som ganske stemmer med, hvad jeg som Forretningsmand kender, oplyst, at det har den største Vigtighed ikke blot for Bankerne, men ogsaa for Aktieselskaberne, at den finanskyndige Mand sidder Finansernes Kilde saa nær som muligt og er med til at indlede Foretagender og tage Beslutning om Foretagenders hurtige Udførelse. Naar en Mand skal gøre en Forretning, og der er mange andre, som vil gøre den samme Forretning, — ingen Forretningsmand har Monopol paa noget i sin Slags —, er der ikke altid Tid til mange Dikkedarer og megen Læggen frem, men det er godt, at Bankens Chef, den Mand, der skal bestemme, om Kreditten kan være til Stede, ogsaa er med til at tage Bestemmelse og straks kan give sit Nej eller sit Tilsagn om Støtte. Thi hvis en Forretningsmand eller et Aktieselskab i Nutiden kun skulde gøre Forretning med de Penge, de har liggende i deres Kasse og kan disponere over som Kontanter, var al Forretning i Nutiden umulig. Pengene vandrer ud, og ved Kreditgivning og Papirudstedelse, ved Veksler o. s. v. gøres de helt anderledes frugtbringende end i vore Fædres Tid. Dette er saa tydeligt, at jeg synes, vi maa være meget forsigtige, naar vi ikke her har bestemte Misbrug at pege paa og det Misbrug i saadant Omfang, at de truer Samhandelen og Erhvervet herhjemme. Den Bestemmelse, der her er Tale om, vil jeg tage Afstand fra, men hvis man vil forsøge at bygge Forskellen mellem Banker og Sparekasser paa Sikkerheden, maa jeg sige, at saa er man allerede der inde paa en Vej, der for mig har noget ikke ganske utiltalende; men at træffe disse Bestemmelser om Fader og Søn, om Direktører som Bestyrelsesmedlemmer og om en Maksimalrente staar for mig som Skridt, der ikke kan gøre Gavn, men kan sinke og hemme i mange Retninger, og jeg er ikke i Stand til at se, at der kan gives nogen fyldestgørende logisk Begrundelse deraf, hvorfor jeg vil tage Afstand derfra.

Birch: Der er fra forskellige Sider rettet nogle Bebrejdelser mod mig, og jeg vil gerne have Lov til allerede nu at svare paa dem. Man har fra tvende Sider sagt om mig, at jeg er gaaet fra det indgaaede Kompromis — man brugte netop det Udryk: gaaet fra. Jeg beder da igen i Dag